

Εκάτομνος

Περίληψη :

Δυνάστης από τα Μύλασα της Καρίας. Το 392/391 π.Χ. διορίστηκε σατράπης της Καρίας από τον Πέρση βασιλιά. Συμμετείχε στην εκστρατεία των Περσών εναντίον της Κύπρου και του βασιλιά της Ευαγόρα Α΄. Θεωρείται όμως ότι συμμάχησε κρυφά με τον Ευαγόρα, προκαλώντας έτσι τον κλονισμό των σχέσεών του με την περσική αυλή. Πέθανε το 377/376 π.Χ., αφήνοντας διάδοχό του το γιο του Μαύσωλο.

Τόπος και Χρόνος Γέννησης

5ος αι. π.Χ. – Καρία

Τόπος και Χρόνος Θανάτου

377/376 π.Χ.

Κύρια Ιδιότητα

Σατράπης Καρίας

1. Οικογένεια

Ο Εκατόμνος ή Εκάτομνος ήταν γιος του Υσσαλδώμου ή Υσσαλλώμου, το όνομα του οποίου μαρτυρείται μόνο επιγραφικά. Σύζυγός του πιθανολογείται ότι ήταν η αδελφή του Άβα, κατ' αναλογία με το καρικό έθιμο της δυναστικής ενδογαμίας που εφάρμοσαν αργότερα και τα παιδιά του. Παιδιά του ήταν ο [Μαύσωλος](#), η [Αρτεμισία](#), ο [Ιδριεύς](#), η [Άδα](#), και ο Πιζώδαρος, που διοίκησαν διαδοχικά μετά το θάνατό του ως σατράπες της [Καρίας](#).¹

2. Δράση

Ο Εκάτομνος θεωρείται ότι ήταν αρχικά **δυνάστης** στη γενέτειρά του [Μύλασα](#). Στις αρχές του 4ου αι. π.Χ., πιθανόν το 392/391 π.Χ., διορίστηκε **σατράπης** της νεοσύστατης σατραπείας της Καρίας από τον Πέρση βασιλιά [Αρταξέρξη Β΄](#) (405/404-359/358 π.Χ.). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η επιλογή ντόπιου σατράπη ήταν ασυνήθιστη για τα περσικά δεδομένα. Η επικράτειά του δε θα πρέπει να περιλάμβανε την [Αλικαρνασσό](#) ούτε και τη Λάτμο, ενώ οι υπόλοιπες ελληνικές παραλιακές πόλεις της Καρίας περιήλθαν πιθανότατα στην κυριαρχία του μετά τη σύναψη της [ειρήνης του Βασιλέως](#), το 386 π.Χ.²

Σύμφωνα με το Διόδωρο, το 391/390 π.Χ. ο Εκάτομνος κλήθηκε από τον Πέρση βασιλιά να συμμετάσχει στην εκστρατεία των Περσών εναντίον του Ευαγόρα Α΄ (435-374/373 π.Χ.), βασιλιά της Σαλαμίνας της Κύπρου. Ορίστηκε πιθανόν επικεφαλής των ναυτικών δυνάμεων. Ο Διόδωρος ωστόσο δεν κάνει καμία μνεία σε πολεμικές συγκρούσεις, ίσως επειδή δεν υπήρξαν αξιοσημείωτες αναμετρήσεις μεταξύ των δύο αντιπάλων. Ο σατράπης της Καρίας ίσως ανακλήθηκε γύρω στο 389/388 π.Χ. από τον Αρταξέρξη για να προστατεύσει την Καρία από τις επιθέσεις που πραγματοποιούσαν οι Αθηναίοι στις μικρασιατικές ακτές με επικεφαλής το Θρασύβουλο.³

Στο λεξικό του Σούδα παρατίθεται μια ιστορία ανεκδοτολογικού χαρακτήρα σύμφωνα με την οποία ο Εκάτομνος απευθύνθηκε στο γιατρό Δέξιππο από την Κω για να σώσει τους δύο γιους του, το Μαύσωλο και τον Πιζώδαρο, που είχαν προσβληθεί από κάποια ασθένεια. Ο Δέξιππος δέχτηκε να θεραπεύσει τους γιους του υπό τον όρο ότι ο Εκάτομνος, «βασιλιάς της Καρίας», θα σταματούσε τις πολεμικές επιθέσεις εναντίον «των Καρών». Σύμφωνα με τη σύγχρονη βιβλιογραφία όμως ένα τέτοιο γεγονός είναι ιστορικά ανυπόστατο, αφού η πληροφορία δε διασταυρώνεται με άλλες πηγές. Επιπλέον, ο Δέξιππος από την Κω δεν είχε λόγο να ενδιαφέρεται για τις εχθροπραξίες στο εσωτερικό της Καρίας. Συνεπώς, θεωρήθηκε ότι αποτελεί λάθος του συγγραφέα και πως η λέξη «Καρών» θα πρέπει να διορθωθεί σε «Κών». Οι μελετητές υποθέτουν ότι, αν η παραπάνω μαρτυρία αληθεύει, οι εχθροπραξίες του Εκατόμνου εναντίον της Κω τοποθετούνται χρονικά γύρω στο 388/387 π.Χ.⁴

Εκάτομος

Ο Διόδωρος αποκαλύπτει επίσης μυστική συνεργασία του Εκατόμου με τον Ευαγόρα Α΄, βασιλιά της Κύπρου, την περίοδο που ο Αρταξέρξης Β΄ προετοιμαζόταν για νέα επίθεση εναντίον της Κύπρου (386/385 π.Χ.). Συγκεκριμένα, αναφέρει ότι ο Εκάτομος ενίσχυσε οικονομικά τον Ευαγόρα Α΄ για τη συντήρηση των μισθοφορικών στρατευμάτων του.⁵ Επιπλέον, γύρω στο 380 π.Χ. ο Αθηναίος ρήτορας Ισοκράτης μνημονεύει τον Εκάτομο με τον τίτλο «επίσταμος Καρίας». Δίνει μάλιστα την πληροφορία ότι ο δυνάστης της Καρίας ήταν δυσανεκτός με την Περσική Αυτοκρατορία και υπαινίσσεται ότι σχεδίαζε αποστασία.⁶

3. Νομίσματα

Ο Εκάτομος έκοψε αργυρά και χάλκινα νομίσματα σε μιλησιακό και ροδιακό σταθμητικό κανόνα, τα οποία έφεραν επιγραφές με το όνομά του. Η χρήση δύο διαφορετικών σταθμητικών κανόνων στη νομισματοκοπία της Καρίας εκείνη την περίοδο απέβλεπε στην εξυπηρέτηση των αναγκών και στη διευκόλυνση των νομισματικών συναλλαγών σε κάθε περιοχή της σατραπείας, καθώς στη δυτική Καρία γινόταν ευρύτερη χρήση των νομισμάτων της Μιλήτου ενώ στα νότια της σατραπείας χρησιμοποιούνταν ροδιακά νομίσματα.⁷

4. Εκατομνιδικά μνημεία

Ο Εκάτομος, θέλοντας να προβάλει τη δύναμή του ως σατράπης της Καρίας, προχώρησε στην ανάθεση μνημείων στην περιοχή των Μυλάσων που έφεραν το όνομά του. Συγκεκριμένα, στα Λάβρανδα, βρέθηκε βάση αγάλματος με αναθηματική επιγραφή του. Επιπλέον, επιγραφή που βρέθηκε στο ιερό στο Σίνυρι μαρτυρεί την ανάθεση τράπεζας από το σατράπη της Καρίας. Αν και επιγραφικά επιβεβαιώνεται η ανάθεση μόνο αυτών των μνημείων, οι μελετητές υποθέτουν ότι ο Εκάτομος θα συμμετείχε πιο ενεργά στον εξωραϊσμό των δύο αυτών ιερών της Καρίας στις αρχές του 4ου αι. π.Χ.⁸ Ακόμα, πρέπει να είχε στενές σχέσεις με την Καύνο, στη νότια Καρία, καθώς μαρτυρείται, και πάλι από επιγραφές, ότι τιμήθηκε από την πόλη με την ανέγερση αγάλματος.⁹

5. Θάνατος

Δεν έχουμε φιλολογικές μαρτυρίες που να μας πληροφορούν για τα αίτια και τη χρονολογία θανάτου του Εκατόμου. Λαμβάνοντας όμως υπόψη τα λεγόμενα του Διοδώρου, σύμφωνα με τα οποία ο Μαύσωλος, πρωτότοκος γιος και άμεσος διάδοχός του, πέθανε το 353/352 π.Χ., έπειτα από 24 χρόνια διοίκησης της Καρίας, υπολογίζουμε ότι ο Εκάτομος πέθανε γύρω στο 377/376 π.Χ.¹⁰

6. Αποτίμηση και κρίσεις

Καθοριστικό ρόλο στην αποτίμηση της δράσης του διαδραματίζει η μυστική συνεργασία του με τον Ευαγόρα Α΄, αντίπαλο του Πέρση βασιλιά. Από τη σύγχρονη έρευνα η συνομωσία αυτή του Εκατόμου εναντίον της Περσικής Αυτοκρατορίας έχει αμφισβητηθεί, καθώς δε θα είχε προσωπικά οφέλη από μια τέτοια κίνηση. Παράλληλα η παραμονή του στην εξουσία μέχρι το θάνατό του και η ομαλή διαδοχή του από το γιο του Μαύσωλο θεωρήθηκαν απόδειξη της διατήρησης των σχέσεων των Εκατομνιδών με την περσική αυλή. Διατυπώθηκε μάλιστα η υπόθεση ότι το όλο ζήτημα ήταν τέχνασμα του Ευαγόρα Α΄, ο οποίος διέδωσε μια τέτοια φήμη αποβλέποντας σε υποστήριξη των Αιγυπτίων εναντίον των Περσών.¹¹ Οι πληροφορίες όμως των αρχαίων συγγραφέων είναι σαφείς και πιστοποιούν την απιστία του Εκατόμου προς τον Πέρση βασιλιά, η οποία θα μπορούσε να είχε υπαγορευθεί από τις προσωπικές φιλοδοξίες του σατράπη της Καρίας και την προσδοκία του να σχηματίσει ανεξάρτητο βασίλειο. Γι' αυτό το λόγο επιδίωκε την εξασθένηση της Περσικής Αυτοκρατορίας και συνεργούσε μυστικά σε αυτή ενισχύοντας οικονομικά τον Ευαγόρα Α΄.¹²

Ο Εκάτομος ήταν ο ιδρυτής της ομώνυμης δυναστείας και εγκαινίασε μια περίοδο ακμής για την Καρία. Έκανε τη γενέτειρά του Μύλασα πρωτεύουσα και διοικητικό κέντρο της σατραπείας του.¹³ Ενθάρρυνε τη διάδοση του ελληνικού πολιτισμού στην επικράτειά του, όπως αποδεικνύουν οι ελληνικές επιγραφές και τα νομίσματα που έφεραν το όνομά του. Επίσης

Εκάτομνος

θεωρείται πιθανό ότι χρηματοδότησε οικοδομικά προγράμματα εξωραϊσμού των ιερών στα [Λάβρανδα](#) και στο Σίνυρι, ξεκινώντας έτσι την παράδοση των ευεργεσιών της εκατομνιδικής δυναστείας σε σημαντικές πόλεις και ιερά της Καρίας.¹⁴

1. *Dictionary of Greek and Roman Biography and Mythology* II (1880), σελ. 364-365, βλ. λ. "Hecatomnos" (C.P. Mason)· *RE VII.2*, στήλες 2787-2789, βλ. λ. "Hecatomnos" (U. Kahrstedt)· Hornblower, S., *Mausolus* (Oxford 1982), σελ. 36-37, σημ. 5, 6, 9, σελ. 316, σημ. 177, σελ. 359· Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 15-16. Οι ρίζες της εκατομνιδικής δυναστείας μπορούν να αναζητηθούν στις αρχές του 5ου αι. π.Χ. Την εποχή της Ιωνικής επανάστασης ο Ηρόδοτος (V.118) μνημονεύει τον Πιζώδαρο, γιο του Μασώλου, ο οποίος ήταν δυνάστης της Κινδύης. Με βάση τα κοινά ονόματα των δυναστών της Κινδύης του 5ου αι. π.Χ. και των σατραπών της Καρίας του 4ου αι. π.Χ. διατυπώθηκε η υπόθεση ότι οι Πιζώδαρος και Μασώλος που αναφέρονται από τον Ηρόδοτο μπορούν να αναγνωριστούν ως πρόγονοι των Εκατομνιδών. Όσο για τον πατέρα του Εκατόμνου Υσσάλδωμο, πιθανολογείται ότι ήταν δυνάστης των Μυλάσων και ίσως ο πρώτος σατράπης της Καρίας, βλ. Crampa, J., *Labraunda III.2* (Stockholm 1972), σελ. 7-8· SEG 12, σελ. 128, αρ. 470.
2. *RE VII.2*, στήλες 2787-2789, βλ. λ. "Hecatomnos" (U. Kahrstedt)· Crampa, J., *Labraunda III.2* (Stockholm 1972), σελ. 7-8· Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 17-19· Hornblower, S., *Mausolus* (Oxford 1982), σελ. 36, 38, 85, σημ. 56. Στις αρχές του 4ου αι. π.Χ. έγινε διοικητική αναδιοργάνωση της δυτικής Μικράς Ασίας από τον Αρταξέρξη Β', μετά την απόρριψη της ειρηνευτικής πρότασης των Σπαρτιατών και εξαιτίας του φόβου επιθέσεων από αυτούς. Έτσι, η Καρία και η Ιωνία, ενώ αρχικά ήταν τμήματα της σατραπείας της Λυδίας, έγιναν χωριστές σατραπείες. Τότε ο Εκάτομνος ανήλθε στην εξουσία της Καρίας με κύριο μέλημα την προστασία της από τους Σπαρτιάτες. Η ακριβής χρονολογία ανόδου στην εξουσία δεν είναι γνωστή. Η παλαιότερη έρευνα θεωρούσε το 395 π.Χ. ως πιθανότερο χρονικό σημείο, λόγω της πτώσης του Τισσαφέρνη. Στις πρόσφατες δημοσιεύσεις όμως έχει γίνει αποδεκτό το 392/391 π.Χ. Επιπλέον εκφράστηκε η άποψη ότι ο Εκάτομνος κατείχε και προηγούμενους αξιώματα στην περσική αυλή, όπως αυτό του υπάρχου με οικονομικές και στρατιωτικές αρμοδιότητες. Η ανάληψη του αξιώματος του σατράπη από έναν αυτόχθονα της Καρίας, που δεν είχε ιρανική καταγωγή, αποτελούσε εξαίρεση για τα δεδομένα της Περσικής Αυτοκρατορίας, ενώ και από τους αρχαίους συγγραφείς ο Εκάτομνος μνημονεύεται ως δυνάστης ή βασιλιάς της Καρίας (Διόδ. Σ. 14.98.3· Στράβ. 14.2.17). Γι' αυτό και οι σύγχρονοι μελετητές έχουν διατυπώσει αμφιβολίες για το αν πραγματικά έφερε τον τίτλο του σατράπη, βλ. Debord, P., *L'Asie Mineure au IVe Siècle 412-323 a.c.* (Bordeaux 1999), σελ. 130-137.
3. Διόδ. Σ. 14.98.3· Θεόδομ. Ιστ., *FGrHist* 115 F 103· *Dictionary of Greek and Roman Biography and Mythology* II (1880), σελ. 364-365, βλ. λ. "Hecatomnos" (C.P. Mason)· *RE VII.2*, στήλες 2787-2789, βλ. λ. "Hecatomnos" (U. Kahrstedt)· Costa, E.A., "Evagoras I and the Persians, ca. 411 to 391 B.C.", *Historia* 23 (1974), σελ. 40-56· *NPauIy* 5 (1998), στήλη 270, βλ. λ. "Hecatomnos" (P. Hogemann)· Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 19-21, 24· Debord, P., *L'Asie Mineure au IVe Siècle 412-323 a.c.* (Bordeaux 1999), σελ. 258.
4. Σούδ., βλ. λ. «Δέξιππος (238)»· Hornblower, S., *Mausolus* (Oxford 1982), σελ. 132-133, 336· Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 24. Στο απόσπασμα αυτό ο Εκάτομνος φέρει τον τίτλο «βασιλιάς της Καρίας», τίτλο με τον οποίο τον μνημονεύει άλλωστε και ο Στράβων (14.2.17).
5. Διόδ. Σ. 15.2.3· Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 26-28· Costa, E.A., "Evagoras I and the Persians, ca. 411 to 391 B.C.", *Historia* 23 (1974), σελ. 56· *RE VII.2*, στήλες 2787-2789, βλ. λ. "Hecatomnos" (U. Kahrstedt)· Hornblower, S., *Mausolus* (Oxford 1982), σελ. 38, 188· *NPauIy* 5 (1998), στήλη 270, βλ. λ. "Hecatomnos" (P. Hogemann).
6. Ισοκρ. IV.162· *RE VII.2*, στήλες 2787-2789, βλ. λ. "Hecatomnos" (U. Kahrstedt)· Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 16· Hornblower, S., *Mausolus* (Oxford 1982), σελ. 38-39. Ο Αρποκρατίων εξηγεί ότι η λέξη «επίσταθμος» στον *Πανηγυρικό* του Ισοκράτη δε σημαίνει παρά «κύριος της σατραπείας» της Καρίας. Αρποκρ., *Λέξεις Ρητορικάι*, βλ. λ. «επίσταθμος». Από τη σύγχρονη έρευνα ο όρος ερμηνεύεται ως «διορισμένος κυβερνήτης». Βλ. Debord, P., *L'Asie Mineure au IVe Siècle 412-323 a.c.* (Bordeaux 1999), σελ. 134.
7. Τα νομίσματα του μιλησιακού σταθμητικού κανόνα που έκοψε ο Εκάτομνος αντιγράφουν εκείνα της Μιλήτου. Τα νομίσματα του ροδιακού σταθμητικού κανόνα της Καρίας φέρουν στον εμπροσθότυπο τη μορφή του Διός Λαβραυνδού. Βλ. *BMC Caria and Islands* (London 1897), σελ. lxxxi· Head, B.V., *Historia Numorum* (Oxford 1911), σελ. 628-629· Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 29, 172, σημ. 47· *Dictionary of Greek and Roman Biography and Mythology* II (1880), σελ. 364-365, βλ. λ. "Hecatomnos" (C.P. Mason)· *RE VII.2*, στήλες 2787-2789, βλ. λ. "Hecatomnos" (U. Kahrstedt)· Debord, P., *L'Asie Mineure au IVe Siècle 412-323 a.c.* (Bordeaux 1999), σελ. 140-145.
8. Για την αναθηματική βάση από τα Λάβρανδα βλ. Crampa, J., *Labraunda III.2* (Stockholm 1972), σελ. 27-28, αρ. 27. Για την επιγραφή από το Σίνυρι βλ. Robert, L., *Le Sanctuaire de Sinuri pres de Mylasa* (Paris 1945), σελ. 98-100, αρ. 76. Οι μελετητές θεωρούν ότι οι επίσημες ευεργεσίες των Εκατομνιδών στο ιερό του Διός Λαβραυνδού ξεκίνησαν την εποχή του Εκατόμνου. Η βάση που βρέθηκε στο ιερό δεν έφερε διακόσμηση, παρά μόνο την αναθηματική επιγραφή του Εκατόμνου. Δε γνωρίζουμε αν επρόκειτο για βάση που έφερε άγαλμα του Διός Λαβραυνδού ή του ίδιου. Υποθέτουμε ότι υπήρχε κάποια ιδιαίτερη σύνδεση του Εκατόμνου με τη συγκεκριμένη θεότητα, αν αναλογιστούμε μάλιστα την απεικόνιση του θεού σε κάποια από τα νομίσματα που έκοψε. Επιπλέον θεωρείται πιθανό ο Εκάτομνος να έχτισε στα Λάβρανδα τον εν παραστάσι ναό του Διός Λαβραυνδού στις αρχές του 4ου

Εκάτομνος

αι. π.Χ. Όσον αφορά το ιερό στο Σίνυρι, πληροφορούμαστε από επιγραφή τον εξωραϊσμό του στις αρχές του 4ου αι. π.Χ. Στην επιγραφή δεν κατονομάζονται οι αναθέτες αυτού του οικοδομικού προγράμματος και το μόνο όνομα που αναφέρεται είναι του Εκατόμνου για την ανάθεση της τράπεζας. Συνεπώς, υποθέτουμε ότι τα κτήρια αυτά πιθανόν οικοδομήθηκαν χάρη στην οικονομική συνεισφορά του σατράπη της Καρίας. Βλ. Hornblower, S., *Mausolus* (Oxford 1982), σελ. 277-278· Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 30-31· Gunter, A.C., "Looking at Hecatomnid Patronage from Labraunda", *REA* 87 (1985), σελ. 116· Gunter, A.C., "Sculptural Dedications at Labraunda", στο Linders, T. - Hellstrom, P., *Architecture and Society in Hecatomnid Caria* (Boreas 17, Uppsala 1989), σελ. 91-98.

9. SEG 12, σελ. 128, αρ. 470· Debord, P., *L'Asie Mineure au IVe Siècle 412-323 a.c.* (Bordeaux 1999), σελ. 140-145. Εκφράζεται η υπόθεση ότι ο Εκάτομνος είχε εγκαταστήσει φρουρά στην Κάνο προκειμένου να την προστατέψει από τις αθηναϊκές επιθέσεις στις μικρασιατικές ακτές στις αρχές του 388 π.Χ., βλ. Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 25.

10. Διόδ. Σ. XVI.36.2· *Dictionary of Greek and Roman Biography and Mythology* II (1880), σελ. 364-365, βλ. λ. "Hecatomnos" (C.P. Mason)· *RE VII.2*, στήλες 2787-2789, βλ. λ. "Hekatomnos" (U. Kahrstedt)· *NPauIy* 5 (1998), στήλη 270, βλ. λ. "Hekatomnos" (P. Hogemann).

11. Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 26-28.

12. *IEE GI*, σελ. 383.

13. Στράβ. 14.2.23· Dittenberger, G., *Sylloge Inscriptionum Graecarum* I (95 Z. 21f), σελ. 156-157· *Dictionary of Greek and Roman Biography and Mythology* II (1880), σελ. 364-365, βλ. λ. "Hecatomnos" (C.P. Mason). Εκφράστηκε η υπόθεση ότι ο Εκάτομνος ίσως συμμετείχε ενεργά σε οικοδομικό πρόγραμμα που θα εφαρμόστηκε στα Μύλασα μετά τη μετατροπή της πόλης σε πρωτεύουσα, βλ. Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 31-32.

14. Ruzicka, S., *Politics of a Persian Dynasty: The Hecatomnids in the Fourth Century BC* (Oklahoma 1992), σελ. 32· *RE VII.2*, στήλες 2787-2789, βλ. λ. "Hekatomnos" (U. Kahrstedt).

Βιβλιογραφία :

	Head B.V. , <i>Historia Numorum</i> , Italy 1886
	Hornblower S. , <i>Mausolus</i> , Oxford 1982
	Debord P. , <i>L'Asie Mineure au IVe siècle. Pouvoirs et jeux politiques (412-323 a.C.)</i> , Bordeaux 1999
	Gunter A.C. , "Looking at Hecatomnid Patronage from Labraunda", <i>Revue des Etudes Anciennes</i> , 87, 1985, 113-124
	Ruzicka S. , <i>Politics of a Persian Dynasty. The Hecatomnids in the Fourth Century BC</i> , Oklahoma 1992
	Crampa J. , <i>Labraunda III.2. The Greek Inscriptions Part II</i> , Stockholm 1972
	Robert L. , <i>Le Sanctuaire de Sinuri près de Mylasa. Ière partie: Les Inscriptions Grecques</i> , Paris 1945, Mémoires de l'Institut Français d'Archéologie de Stamboul 7
	Costa E.A. , "Evagoras I and the Persians, ca. 411 to 391 B.C.", <i>Historia</i> , 23, 1974, 40-56
	Callies H. , "Hekatomnos", <i>KIPauIy</i> 2, 1964, 983
	Högemann P. , "Hekatomnos", <i>NPauIy</i> 5, 1998, 270
	Kahrstedt U. , "Hekatomnos", <i>RE</i> 7.2, 1912, 2787-2789

Εκάτομνος

	Hornblower S., Cook J.M. , "Hecatomnus", <i>OCD</i> , 3, 1996, 673-681
	Gunter A.C. , "Sculptural Dedications at Labraunda", Linders, T., Hellstrom, P.(eds.), <i>Architecture and Society in Hecatomnid Caria</i> , Uppsala 1989, Boreas 17, 91-98

Δικτυογραφία :

	Hecatomnus of Mylasa http://www.livius.org/he-hg/hecatomnids/hecatomnus.html
--	---

Γλωσσάριο :

	δυνάστης, ο Ηγεμόνας μιας εδαφικής επικράτειας. Στο περσικό κράτος είχε την υποχρέωση να συλλέγει για λογαριασμό του Πέρση βασιλιά τους φόρους της διοικητικής του περιφέρειας και να παρέχει ένα στρατιωτικό σώμα στον περσικό στρατό όποτε ήταν απαραίτητο. Σε αντάλλαγμα είχε μεγάλο βαθμό αυτονομίας, σε σημείο ώστε ο ισχυρός δυνάστης να θεωρείται βασιλιάς. Σε αρκετές περιπτώσεις η δυναστεία αποκτούσε κληρονομικό χαρακτήρα.
	σατράπης, ο Ο τίτλος είχε την έννοια του αντιπροσώπου του Πέρση βασιλιά και στην περσική γλώσσα χρησιμοποιούνταν ευρύτατα. Στους αρχαίους συγγραφείς ο όρος προσδιορίζει συνήθως έναν αξιωματούχο του περσικού κράτους που έχει την ανώτατη πολιτική και στρατιωτική εξουσία στη διοικητική του περιφέρεια, τη σατραπεία. Στα Ελληνιστικά χρόνια ο Μέγας Αλέξανδρος εισήγαγε το θεσμό στην οργάνωση της αυτοκρατορίας του στην Ανατολή. Τη Ρωμαϊκή περίοδο με τον ίδιο όρο δηλώνεται το κληρονομικό αξίωμα του Αρμενίου ευγενή, κυβερνήτη αρμενικού κλίματος (καντόνι, ιστοριογεωγραφική ενότητα), που στις αρμενικές περιοχές εντός της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ασκούσε περιορισμένη εξουσία υπό την επικυριαρχία του Ρωμαίου αυτοκράτορα.

Χρονολόγιο

5ος αι. π.Χ.: Γέννηση του Εκατόμνου

392/1 π.Χ.: Διορισμός του ως σατράπη της Καρίας από τον Πέρση βασιλιά

391/0 π.Χ.: Συμμετοχή στην εκστρατεία των Περσών εναντίον του βασιλιά της Κύπρου Ευαγόρα Α΄

389/8 π.Χ.: Ανάκληση από την Κύπρο και επιστροφή του στην Καρία για την αντιμετώπιση των επιθέσεων των Αθηναίων

388/7 π.Χ.: Εχθροπραξίες Εκατόμνου εναντίον της Κω

386/5 π.Χ.: Κρυφή συνεργασία με το βασιλιά της Κύπρου Ευαγόρα Α΄

377/6 π.Χ.: Θάνατος του Εκατόμνου